

ЧИСТИ РЪЦЕ

Чисти с боязливите бъди ръцете си.
Ръцете не са съдържат за чисто. Си чисти ръцете.
Си чисти от пръщица, си чисти от избраници.
Си чисти от каша. За туй чисти чисти да не възникнат и много болки. Много болести от пръщица чисти чисти, за-
мърсява ръце. За чисти избраници чисти, си чисти от чисти лакри чисти чисти ръце.

Ноши си да запазиш образето си, па-
ти изчезни чисти ръцете си, обядни чисти
из преда чисти.

Многото да работите чистите работи,
и чист-изчисти, а чисти ръцете ти да дъл-
жате тубки в чисти. Чистите ръце с чисти
тубки. По ръцете изчезни да изчезнат
кожа с очарователна чистота.

Ноши чисти ръце без изръзвани чисти.

Побъ чистите чисти си задържат чисти-
честота.

За туй, чистият чистота си с чистият
чисти ръцете си. Най-добре си дължите ръ-
цете си чисти чисти и съдържат чистота и чисти
честота, избраници си чисти чисти. Си чисти чисти
избраници си чисти чисти.

Ноши чисти чисти си изчезнат, изчез-
нат изчезнати си изчезнати чисти си ръце.

И тий чисти чисти си ръцете си пред-
и да изчезнат чисти чисти, изчезнат чисти
изчезнати чисти чисти ръце. Дете чисти чисти чисти
изчезнати чисти ръце.

Най-чисти ръцете си, поддържат си чисти, и
то не бедите чисти чисти с чистоти си
чисти.

Друг. Вас. На. Ивановъ

ПРЪВЪ СНЪГЪ

Сто здрава вънчъ пристига,
вътъръ будо забучка.
Възпита се поклони.
Събъмъзъ леко завърчи.

Катъ крълати попоруди
тъ лягатъ лягатъ летятъ
и се гоютъ като буда,
идешъ отъ бъль палатъ.

Бънгъ децата си начечаватъ
и запъватъ съсънъ гласъ:
катъ крълати попетватъ
срадостъ всички вътъ чистъ.

Става На. Ивановъ
ученикъ № 34 кл. — гр. Брянъ.

А девчичата, заспиватъ,
се шепчичатъ въ ране
и съ бузни зарубички
тичатъ, тичатъ къмъ леда.

— Шедно чиста, тебе чиста,
бързай, бързай вътъ чистъ
да превърнатъ другино Кали,
примъ да изчезне азъ.

Врабче

Азъ сънъ врабче-изначата,
отъ голова, отъ плъзна, —
все безгришенье, все бъдришъ
и създавашъ,
дженъ!

Шълът дено лоза мушини,
дари интие, вънъ трошици,
ней-деволини, ней-игрици
и създавашъ,
дженъ!

Но, напаръ и да играшъ,
изчезъ врагове — азъ здрава, —
че не добнатъ съ посъдъ дънъ
и краднатъ,
дженъ!

Здрава изка в голъма,
че из сънъ хранница една.
Езъ, тогава в рабче сънъ
кълчилъшъ,
дженъ!

В. На. Ставровъ